

Prejudicinis klausimas

Ar Reglamento (ES) Nr. 1215/2012⁽¹⁾ 24 straipsnio 1 punkto pirmą sakinį reikia aiškinti taip, kad išimtinę jurisdikciją byloje dėl privataus asmens ir profesionalaus atostogų būstų nuomotojo sudarytos sutarties dėl nuomotojo eksploatuojamame atostogų parke esančio vienaukščio namo perdavimo trumpalaikiam naudojimuisi, kurioje, be paties perdavimo naudotis, kaip papildomos paslaugos numatyti galutinis valymas ir patalynės suteikimas, turi nuomojamo turto buvimo vietos teismai, neatsižvelgiant į tai, ar atostogų būstas priklauso nuomotojui, ar trečiajam asmeniui?

⁽¹⁾ 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1).

2022 m. liepos 27 d. Corte suprema di cassazione (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Agenzia delle Dogane e dei Monopoli / Girelli Alcool Srl*

(Byla C-509/22)

(2022/C 389/10)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Corte suprema di cassazione

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: *Agenzia delle Dogane e dei Monopoli*

Kita kasacinio proceso šalis: *Girelli Alcool Srl*

Prejudiciniai klausimai

1. Pirma, ar nenumatytų aplinkybių, dėl kurių prarastos prekės, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, sąvoka pagal Direktyvos 2008/118/EB⁽¹⁾ 7 straipsnio 4 dalį turi būti aiškinama, kaip ir *force majeure* atveju, taip, kad jomis laikomos su įgaliotu sandėlio savininku nesusijusios, neįprastos ir nenumatomos aplinkybės, kurių negalima išvengti, nepaisant visų būtinų atsargumo priemonių, kurių jis ėmėsi, dėl ko, objektyviai vertinant, jis praranda bet kokią kontrolės galimybę?
2. Taip pat ar, siekiant atleidimo nuo atsakomybės nenumatytų aplinkybių atveju, yra svarbus, jei taip – kokia apimtimi, rūpestingumas imantis būtinų atsargumo priemonių, siekiant išvengti žalą sukėlusio įvykio?
3. Papildomai pirmiesiems dviem klausimams, ar tokia nuostata, kaip antai 1995 m. spalio 26 d. Įstatyminio dekreto Nr. 504 4 straipsnio 1 dalis, pagal kurią nedidelis (to paties asmens arba trečiųjų asmenų) aplaidumas prilyginamas nenumatytoms aplinkybėms ir *force majeure*, yra suderinama su Direktyvos 2008/118/EB 7 straipsnio 4 dalimi, kurioje nenurodomos kitos sąlygos, ypač sąlygos, susijusios su įvykį sukėlusio asmens ar atitinkamoje srityje veikiančio asmens „kalte“?
4. Galiausiai, ar minėto 7 straipsnio 4 dalies nuostata „*arba gavus valstybės narės kompetentingų institucijų leidimą*“ gali būti aiškinama kaip galimybė valstybei narei nustatyti kitą bendrą kategoriją (nedidelis neatsargumas), kuri galėtų turėti įtakos apibrėžiant išleidimą vartoti prekės sunaikinimo ar praradimo atveju, ar, atvirkščiai, minėta formuluotė negali apimti tokio pobūdžio sąlygos, nes ji turi būti suvokiama kaip susijusi su konkrečiais atvejais, dėl kurių kiekvienu konkrečiu atveju gaunamas leidimas arba kurie nustatomi kitais atvejais, apibrėžtais objektyviais elementais?

⁽¹⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinanti Direktyvą 92/12/EEB (OL L 9, 2009, p. 12).